

mum adoptantis et filiam adoptivam ob eandem rationem.—IV. Inter filium adoptatum et filiam adoptatam, vel inter eorum liberos, etsi omnes essent in potestate adoptantis: nam adoptati, licet cognationem contrahant cum liberis naturalibus adoptantis, quandiu potestas durat, tamen inter se nullo cognationis vinculo ligantur.—Nec obstat, quod in eadem familia morentur, sintque in periculo fornicationis; quia impedimenta ob similitudinem rationis sine jure non sunt asserenda.

84. Q. III. *Quis dispenset in hoc impedimento?*

R. Solus Papa: sed in linea recta cognationis et affinitatis, ob magnam indecentiam, difficillima est dispensatio: in linea vero transversa non opus est dispensatione, quia per emancipationem unius solvitur hoc impedimentum.

TITULUS XIII.

DE EO, QUI COGNOVIT CONSANGUINEAM UXORIS SUÆ VEL
SPONSÆ. ^a

85. Q. I. *An, et quod impedimentum incurrat fornicans cum consanguinea sponsæ vel uxoris suæ?*

R. 1.º Sponsus fornicans cum consanguinea suæ sponsæ, incurrit impedimentum affinitatis, quod hodie dirimit matrimonium usque ad secundum gradum, et non ultra (Trid. S. 24. c. 4. *de reform. matr.*), quo casu priora sponsalia solvuntur propter affinitatem: nuptiæ verò cum deflorata, si celebs est, consistere nequeunt, propter obstans impedimentum publicæ honestatis: et hoc impedimentum affinitatis ex copula illicita adhuc est in usu, ut patet ex *cit. Trid.* et incurritur etiam ab ignorantibus; quia non tam est pœna, quam inhabilitas ob indecentiam: quia non decet tales personas inter se copulari. Nomine *consanguineæ* venit, in hac materia odiosa, consanguinea *naturalis*, non verò *legalis* ex adoptione, vel *spiritualis* ex baptismo aut confirmatione.—Alterum impedimentum, quod complex, altero complice vivente, non possit inire matrimonium cum quacumque alia persona per c. 12. *de despons. impub.*, consuetudine contraria abrogatum est; vel sicubi viget, dispensare in eo potest Episcopus.

2.º Maritus incestum committens cum consanguinea suæ uxoris incurrit privationem juris petendi debitum: reddere tamen tenetur, ne pars innocens alieno delicto gravetur (c. 1. 4. *fin. h. t.*) Hodie hoc impedimentum affinitatis non extenditur ultra secundum gradum per *cit. Trid.*, ita ut privet jure conjugali, licet cognoscens consanguineam uxoris in tertio vel quarto gradu teneatur circumstantiam istam aperire in confessione,

^a—Agitur de hac materia in Decreto 32. q. 7. *Can. 19. et seqq.*, et Trid. S. 24. c. 5. *de reform. matr.*, ubi statuitur de impedimento affinitatis ortæ ex copula illicita.

Sac. Congreg. Conc. et S. Pius V. motu proprio edito 20 Aug. 1566. Et quamvis multi velint privationem juris petendi debitum incurri ab ignorantibus propter naturalem affinitatem et indecentiam, oppositum tamen etiam videtur probabile, maxime respectu simplicium, licet tutior sit dispensatio, quam plerique confessarii regulares vi suorum privilegiorum impertiri possunt.—Alterum impedimentum, ne complices matrimonium inire possint cum quacumque alia persona (inter se enim nequeunt ob impedimentum affinitatis) per c. 23. *concubuisti* 32. q. 7., contraria consuetudine abrogatum est.

3.º Jus statutum de sponso et marito, etiam procedit de sponsa vel uxore fornicante cum consanguineo sponsi aut mariti; nam in hoc casu propter identitatem rationis non debent ad imparia judicari: et de fœmina idem statuitur c. 21. *si quis viduam* 32. q. 7. et c. 9. *si quis* 34. q. 2.

86. Q. II. *An incestus commissus cum propria consanguinea primi vel secundi gradus impediatur matrimonium cum quacumque persona contrahendum?*

R. Negativè: quia id nullo jure constat: majoritas verò delicti non facit extensionem impedimentorum.—Nec obstant antiqui Canones; nam loquuntur de incestuosus contumacibus nolentibus parere monitis Episcopi: et his imponenda est publica pœnitentia, qua durante, per accidens impediuntur nuptiæ (c. *fin.* 35. q. 8, et si qui alii Canones sunt ex causa eadem q. 6 et 32. q. 2 et 3.)

TITULUS XIV.

DE CONSANGUINITATE ET AFFINITATE. ^a

87. In h. t. examinatur duplex impedimentum dirimens, scilicet, consanguinitatis et affinitatis ortæ ex copula licita.

Nota I. Consanguinitatem dici quasi sanguinis unitatem, eamque accipi:—1.º Vel *strictè* seu civiliter pro vinculo carnali intercedente inter liberos ex eodem patre et diversa matre natos: quo sensu fratres ex eodem tantum patre nati, dicuntur *consanguinei*: ex eadem tantum matre *uterini*: ex eodem patre et eadem matre nati *germani*. *Latè* seu naturaliter, quo sensu *consanguinitas* est: propinquitas personarum, quæ ab eodem propinquo stipite masculino aut fœminino per carnalem propagationem descendunt. Dicitur à *propinquo stipite*, puta, ut ejus gradus in morali æstimatione numerari possint; alioquin omnes homines essent consanguinei, quia ab eodem Adamo propagantur. *Stipes* continetur intra lineam con-

^a—Agitur de his in *Clem. un. h. t.*—In Decreto 35. q. 1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. *per tot.*—In Trid. sess. 24. c. 4. 5. *de reform. matrim.*—In Institution. lib. 1. tit. 10.—In Pandectis sparsim *tit. de rit. nupt.*—In Codice sparsim *tit. de nupt. et tit. seq. de incestis, et inutil. nupt.*